

[Udenrigsministeren.]

landbrug og dansk landbrugs førende mænd vil stå sig ved det.

Det forekommer mig også en lille smule uden for det sædvanlige, når det ærede medlem hr. Anders Andersen mener at kunne sige, at regeringen på et vist tidspunkt skulle have erklæret, at nu havde vi besluttet os for de syv, og så var vi lige glade med, om der var større fordel ved at gå ind i de seks, for vi ville ind i de syv. Jeg gad vidst, hvornår noget medlem af en dansk regering har fremsat en sådan udtalelse.

Mig forekommer det, at netop det ærede medlem hr. Anders Andersens parti gentagne gange har bebrejdet os, at vi tøvede med at tage stilling, at vi undersøgte sagen for længe, at vi forhandlede til alle sider, at vi gav os tid til at finde ud af, hvad der var Danmarks bedste markedsmæssige placering dels af hensyn til industrien, dels, og rigtignok ikke mindst, af hensyn til landbruget. Jeg er ganske overbevist om, at den stilling, den danske regering og et flertal af det høje ting tog, da vi tilsluttede os de syv, var den rigtige stilling og den for det danske landbrug rigtige stilling. Derimod var der et andet parti i denne sal, der meget tidligt besluttede sig for, at Danmark skulle melde sig ind i de seks, og som havde truffet denne beslutning om Danmarks indmeldelse i fællesmarkedet, længe før de tilstrækkelige undersøgelser var ført igennem, men det var ikke mit parti, det var det ærede medlem hr. Anders Andersens parti.

Som sagt, jeg er ganske enig i, at Danmark ikke kan undvære fællesmarkedet, vi kan ikke undvære vor handelsforbindelse sydpå. Det er da også grunden til, at vi fra dansk side har lagt så stor vægt på de forhandlinger, der er ført i Bonn, og det er også grunden til, at statsministeren, landbrugsministeren og jeg selv på ny drager til Bonn for at forhandle om disse problemer med forbundskansler Adenauer.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel rejste en tanke — jeg skal erkende en overordentlig positiv tanke. Det ærede medlem peger på, hvorledes landbrugsområdet og ordningen af det spiller en betydelig rolle i forhandlingerne, der nu finder sted mellem England og Frankrig, men hvordan man

netop på dette punkt måske har overordentlig svært ved at finde en fælles løsning, og det ærede medlem minder om, at før markedsplanerne antog deres nuværende form, drøftede man på europæisk basis en grøn plan.

Jeg vil gerne svare det ærede medlem, at jeg synes, det er en overordentlig fornuftig tanke, at vi på ny drager omend ikke netop den gamle grønne plan frem, så i hvert fald nogle af dens principper og forsøger at overveje, om der på basis heraf kan findes vej til en europæisk tankegang. Vi så jo, hvordan det gik under de store frihandelsområdeforhandlinger, hvor på et givet tidspunkt Danmark måtte fremsætte sin egen landbrugsplan; jeg burde vel tilføje, at det ved forhandlinger på nordisk basis efterhånden lykkedes at få det ændret til et fællesnordisk forslag om en landbrugsplan. Det er jo slet ikke utænkeligt, at det også i de forhandlingsfaser, der ligger foran os, kan blive nødvendigt for Danmark at fremlægge konkrete planer for landbrugets indpassning i en fremtidig europæisk ordening, og jeg synes, det er rigtigt — som det ærede medlem hr. Per Federspiel har peget på det under debatten i dag — at vi fra dansk side forbereder os herpå. At man i samme forbindelse fornyer kontakterne med Benelux, vil vi absolut have vor opmærksomhed henledt på.

Jeg kommer til at gøre endnu en bemærkning til det ærede medlem hr. Anders Andersen. I sin fremstilling af de variable importafgifter — og jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at det som handelspolitisk instrument er noget af det for os mest ugunstige, man kan tænke sig — sagde det ærede medlem, at sådanne variable importafgifter nu ville blive gennemført, for nogle varer til 31. maj, for andre varer senere på året. Jeg tror, det beror på en misforståelse. Der er ikke tale om nogen beslutning om, at disse variable importafgifter vil blive gennemført. Der er kun tale om en beslutning om, at der skal stilles forslag om deres størrelse, men forslaget fremsættelse er ikke ensbetydende med gennemførelsen. Jeg tror — jeg havde nær sagt, jeg håber — at de seks endnu har mange forhandlinger foran sig, inden de bliver enige om gennemførelsen.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var